

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Kamil Zaradkiewicz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S.

z dnia 12 kwietnia 2018 r, sygn. akt VIII Ga [...]

wydanego w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w G.

przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2022 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2021 r., sygn. II CNP 24/20

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę, wyrokiem z 12 kwietnia 2018 r. Sąd

Okręgowy w S. oddalił apelację powódki S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od wyroku Sądu Rejonowego w S., w sprawie przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W. o zapłatę. Pełnomocnik Powódki wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia. Sąd Najwyższy postanowieniem z 27 maja 2021 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem odrzucił. Uzasadnił, że zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia. Od orzeczenia, którego dotyczy skarga, nie przysługiwał żaden zwyczajny środek zaskarżenia i orzeczenie stało się prawomocne z chwilą ogłoszenia. Tymczasem jak wynika już z treści skargi, została ona sporządzona i wniesiona już po upływie ponad dwóch lat od tej daty, a więc z naruszeniem terminu z art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie z 27 maja 2021 r. o odrzuceniu na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z 12 kwietnia 2018 r., doręczone pełnomocnikowi Powódki wraz z uzasadnieniem w dniu 20 września 2021 r. wniosła Powódka na podstawie art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 424⁶ § 3 k.p.c. w z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP, zaskarżając je w całości. Zarzuciła naruszenie art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 15zzs ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.) w zw. z art. 46 pkt 20 i art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875 ze zm.) w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz.U. z 2020 r. poz. 433) poprzez ich niezastosowanie co skutkowało przyjęciem, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z 12 kwietnia 2018 r. została wniesiona po terminie, co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c.

Na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości. Ponadto na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wywołanych niniejszym zażaleniem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia końcowego do dnia zapłaty, w tym kosztów opłaty sądowej od zażalenia oraz kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu. Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W niniejszej sprawie postanowienie o odrzuceniu skargi Powódki zostało wydane przez Sąd Najwyższy, od którego orzeczeń nie przysługuje zażalenie na podstawie art. 394¹ § 1 k.p.c. Środek w postaci zażalenia nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.